Dosarul nr.5r-648/2025
4-25019926-12-5r-14022025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

04 iulie 2025
mun.Chişinău
Judecătoria Chișinău (*sediul Buiucani*)
În componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Angela Catană,
Grefierului Nicolae Leucă,
Cu participarea: petentului Lucanov Oleg, a agentului constatator din cadrul SPF al „AIC”, Ion Roșca

Examinând în şedinţă de judecată publică, contestaţia petentului Lucanov Oleg, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI05 *****51, încheiat de către SPF al „AIC”, în baza art.354 alin.(1) din Codul contravențional și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din 24.01.2025,

C O N S T A T Ă:

1. La 24 ianuarie 2025, agentul constatator din cadrul Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al IGPF, Ion Roșca, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI05 *****51, prin care Lucanov Oleg, a fost sancţionat cu amendă în mărime de 30 (*treizeci*) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1500 (*o mie cinci sute*) lei, în baza art.354 alin.(1) din Codul contravenţional, fiind reținut în sarcina acestuia că, la data de 24 ianuarie 2025, ora 23:16, aflându-se în mun.Chişinău, bd.Dacia 80/3, Aeroportul Internațional Chișinău pe direcția „intrare”, a manifestat un comportament agresiv și huliganic, unde a discutat cu cuvinte necenzurate.
2. La rândul său, Lucanov Oleg, la data de 06 februarie 2025, a depus o contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI05 *****51 din 24.01.2025, solicitând declararea nulității procesului-verbal și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din 24.01.2025, cu încetarea procesului contravențional.
3. În motivarea contestației, petentul a indicat în esență că, agentul constatator în descrierea faptei contravenționale nu a menționat ce acțiuni ar fi săvârșit, care s-ar încadra în dispozitivul art.354 din Codul contravenţional. Relevă că, la 24.01.2025 a sosit în Aeroportul Chișinău, cu ruta aeriană Dubai-Chișinău, petrecând în aer peste 5 ore. În aeroport a fost direcționat la controlul de

frontieră. A prezentat funcționarului poliției de frontieră documentele personale și de călătorie. Deși toate actele erau în regulă, doamna ofițer îl ținea minute în șir, fără a-i explica motivul. I-a explicat că este obosit și dacă se poate mai repede, la ce doamna ofițer a luat-o drept ofensă și a chemat ajutoare, spunându-i că îl va reține pentru 3 ore, apoi pe 72 ore. De către un coleg al acesteia a fost direcționat să aștepte într-o încăpere alăturată, după care au venit trei oameni în camuflaj și i-au sucit mîinile, l-au maltratat și strangulat. Apoi a venit alt ofițer care i-a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie. Menționează că, nu a săvârșit nici o contravenție, cu atât mai mult huliganism, nu a înjurat și nu s-a exprimat cu cuvinte necenzurate.

4. În ședința de judecată, *petentul Lucanov Oleg*, a solicitat admiterea contestației.
5. *Agentul constatator* din cadrul SPF al „AIC”, Ion Roșca, în cadrul ședinței de judecată, a solicitat respingerea contestației, ca fiind neîntemeiată.
6. *Audiind poziţia participanţilor la proces, studiind materialele cauzei în raport cu argumentele invocate în contestaţie, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, contestaţia este întemeiată şi urmează a fi admisă din următoarele considerente:*
7. Cu întâietate, instanța de judecată stabileşte că, contestaţia înaintată de către Lucanov Oleg este depusă cu respectarea termenului prevăzut de art.448 alin.(1) din Codul contravențional.
8. În speță, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI05 *****51 din 24 ianuarie 2025, Lucanov Oleg a fost sancţionat cu amendă în mărime de 30 (*treizeci*) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1500 (*o mie cinci sute*) lei, în baza art.354 alin.(1) din Codul contravenţional, fiind pus în sarcina acestuia că, la data de 24 ianuarie 2025, ora 23:16, aflându-se în mun.Chişinău, bd.Dacia 80/3, Aeroportul Internațional Chișinău pe direcția „intrare”, a manifestat un comportament agresiv și huliganic, unde a discutat cu cuvinte necenzurate.
9. Conform art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.
10. În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale presupune activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.
11. Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie,

prevăzută de art.6§2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

12. În conformitate cu art.458 alin.(1) din Codul contravențional, examinînd cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate;b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei;c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.
13. Așadar, în scopul determinării caracterului veridic al contravenției imputate, instanța de judecată constată că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție, cet.Lucanov Oleg i-a fost invocată comiterea contravenției prevăzute la art.354 alin.(1) din Codul contravențional, *huliganismul nu prea grav*, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acţiuni similare ce tulbură ordinea publică şi liniştea persoanei fizice.
14. În sensul constatării componenței contravenționale, instanța reține că, *latura obiectivă* a contravenției specificate la art.354 din Codul contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin două modalități normative cu caracter alternativ: 1) acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice; 2) alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.
15. În speță, agentul constatator a adus învinuirea de săvârșire de către Lucanov Oleg a huliganismului nu prea grav, comis prin a doua modalitate a laturii obiective: alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.
16. Totodată, instanța de judecată atestă că, agentul constatator a descris în mod „generic” fapta săvârșită. Prin „generic”, se are în vedere o informație cu privire la o categorie întreagă sau care cuprinde toate cazurile de același fel. Prin descrierea generică a faptei contravenționale se aduce atingere prezumției nevinovăției de care trebuie să beneficieze contestatarul. Este insuficientă indicarea normei materiale contravenționale.
17. În cazul de față, instanța reține că, pentru stabilirea existenței faptei contravenționale potrivit circumstanțelor speței, agentul constatator urma să acumuleze dovezi prin care să probeze incontestabil acțiunile lui Lucanov Oleg de manifestare a acțiunilor huliganice.
18. Contrar, agentul constatator a anexat la materialele cauzei doar raportul inspectorului Ion Roșca și raportul subofițerului Eugenia Morozan, astfel, instanța remarcă existența a două poziții diametral opuse cu referire la circumstanțele faptice care au avut loc la data de 24 ianuarie 2025, și anume poziția agenților SPF „AIC” și poziția cet.Lucanov Oleg.

19. Instanța elucidează că, în speță existând, în mod firesc, două poziții contradictorii privind faptele care au avut loc, în scopul constatării adevărului obiectiv, agentul constatator a avut sarcina de a acumula și alte probe care ar susține indubitabil o versiune sau alta.
20. În aceeași ordine de idei, instanța de judecată consideră necesar de a face trimitere la prevederile art.425 alin.alin.(1) – (2) din Codul contravențional, potrivit cărora probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.
21. Așadar, instanța de judecată a fost în imposibilitate să constate existența laturii obiective, și pe cale de consecință a faptei contravenționale incriminate de către agentul constatator în baza exclusivă unor explicații contradictorii a agenților SPF „AIC” pe de o parte și a contravenientului pe de altă parte.
22. Așa fiind, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, învinuirea contravențională, nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente și utile, iar în asemenea împrejurări nu poate fi vorba despre vreo faptă contravențională în sensul invocat de către agentul constatator.
23. De menționat că, înfăptuirea justiţiei penale și contravenționale cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă (fapta supusă judecăţii). Numai aşa se formează convingerea, izvorâtă din dovezile administrate în cauză, că realitatea obiectivă (fapta supusă judecăţii) este, fără echivoc, cea pe care o înfăţişează realitatea reconstituită ideologic cu ajutorul probelor. Chiar dacă în fapt s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, iar alte probe nu se întrevăd ori pur şi simplu nu există, şi totuşi îndoiala persistă în ce priveşte vinovăţia, atunci îndoiala este „echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăţie”.
24. Cu referire la situația analizată supra, în cadrul examinării contestației, instanța de judecată a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăția contravenientului Lucanov Oleg, or, întru

confirmarea comiterii contravenției, la materialele cauzei există doar raporturile colaboratorilor SPF „AIC”, care nu sunt apte să probeze vinovăția făptuitorului, astfel agentul constatator urma să administreze și alte probe în modul stabilit de lege și ca urmare, prin purcederea la coroborarea lor, în scopul stabilirii adevărului obiectiv și a unei juste soluționări a cauzei contravenționale.

25. Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina lui Lucanov Oleg, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acţionează principiul *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.
26. De asemenea, CEDO, în speţa Luka contra României a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei” obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61).* Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei *[Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.),nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006].*
27. În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare” instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului”, dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost

anexată de către agentul constatator nici o probă utilă întru confirmarea învinuirii aduse lui Lucanov Oleg.

28. În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30*).
29. Astfel, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra faptul că contravenientul Lucanov Oleg ar fi manifestat acțiuni huliganice la data de 24 ianuarie 2025. În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.
30. În încheiere, în urma aprecierii probele descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată conchide că este necesară şi oportună doar încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Lucanov Oleg, deoarece în acțiunile contravenientului lipsește atât latura obiectivă a contravenției incriminate, cât şi cea subiectivă, iar decizia de sancționare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestației. Susţinerea învinuirii de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ şi se bazează tocmai pe presupuneri, iar vinovăţia lui Lucanov Oleg nefiind obiectiv confirmată prin careva probe.
31. Astfel, pornind de la prevederile art.461 coroborate cu cele ale art.441 alin.(1) lit.a) şi alin.(2) din Codul contravenţional, instanța determină că, contestația este una întemeiată și, în consecinţă, se va dispune admiterea acesteia după conţinut şi, nu în ultimul rând, se va proceda la încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Lucanov Oleg pentru săvârşirea faptei contravenționale prevăzute de art.354 alin.(1) din Codul contravențional.
32. Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art.395 alin.(1) pct.2) și

art.395 alin.(1^1), art.448, art.460, art.461 şi, respectiv, art.462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestaţia petentului Lucanov Oleg, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI05 *****51, încheiat de către SPF al „AIC", în baza art.354 alin.(1) din Codul contravențional și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din 24.01.2025.

Se încetează procesul contravențional pornit în privinţa lui Lucanov Oleg, pentru săvârşirea faptei contravenționale prevăzute de art.354 alin.(1) din Codul contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*).

Președintele ședinței,

Judecător Angela Catană